

Het Sliedrechts Dialect (653)

Uit Mijntjies dagboek (11)

Mijntjie liep op een dag hêel wat af in 't huis van de netaoris. Trap op, trap af, naer d'n bel. Koffie op 't kentoor brenge. 't Dochttertje uit school haole en naer bed brenge. 't Kaaind mos de trap opgedraoge worde. Dan mos Mijntjie bij d'r bed blijve zitte tòdat 't maaisie sliiep. Eêne keer was ze zellef ok bekant in slaep gevaalle, ze zat te knikkebolle en mevrouw maakte d'r wakker. Ze mos hup, nog naer de keuke, messe gaon slijpe of zulver poetse mè krijt en wà brandewijn. Neeltjie zee: "Deuze sleutel past op die kast, daer staot die fles, je haol mor een klaain bietjie, hoor!" Mijntjie doch dat wel eefies te doen, mor 't was gêên brandewijn, 't was 'n soort anijs of annizette, dat dronk mevrouw zeker wel is. Aal de lappe om te poetse kleefde aa mekaor. Neeltjie gaf aandere lappe, want dat moch netuurlijk nie.

Haaleve appels

Op vrijdag kwam d'r ok nog een waarkster om d'n buiteboel te doen. Dat was Hillie, die was ok nie bang. Voordà ze d'r twaolf stuivers die ze op dien dag verdiend had, in ontvangst nam, zee ze tege Neeltjies: "Ik zal bove eve de raome gaon sluite." Ze nam een messie mee naer bovene. D'r sting daer een appelhok mè traolies. Daer kon gêên hêêlen appel deurheene, mor wel een haaleve. Ze stopte een paor hellefte in de pijpe van d'r broek. Die zatte mè bandjies vast, dus die bonke appel konne d'r nie uitvaalle. Onder d'r wijje rok zag ie d'r tò niks van. Ze zee mevrouw netjies g'ndag en kreeg d'r twaolf stuivers. Dat begreep Mijntjie faailijk aamel pas veul laeter . . .

Kokkin en lôôpbode

't Jaer vloog verbij en 't liep alweer naer de Korsemus. Toe kwam de getrouwde zuster van Mijntjies, Grietjie, met 'r man naer huis, van 't Duitse Kaiser Wilhelmkenaoel vandaen. Dat kenaol mos verbrêêd worde, dus daer wazze veul baggeraers uit Slierecht heengegaon. Grietjie was daer kokkin en Jôôst, d'r man, was Maonussie van aalle karrewaachies. Nou, Grietjie mos mor een hullepie meeneme voor in de huishouding. D'r was een loods gezet, die diende as kentoor en die was ok voor de here aannemers die in Kiel en in Hamburg weunde. In de week mos Grietjie zurrege voor 'n slaepplek en goed ete. Koke kon ze as de beste kok. Dat hà ze van Juffrouw Hendrina Kalis geleerd, daer hà ze voor d'r trouwe gediend. Ze was daer vandaen getrouwd en op d'n ouwe brik van Jôôste vaoder mee gaon vaere. Dien brik was wel verzekerd en dat was mor goed ok, want op 'n raaisie naer Zêêland was 't schip lek gesloge en gezonke. Gelukkig wazze d'r net neve van Jôôste ok in de buurt met 'r schip. Die redde Jôôste en Grietjies van de verdrinkingsdôôd. D'n ouwe vaoder kreeg 'n verzekeringssommechie en begon in een schuurtie aan de revier een oliehandeltjie. Zôdoende mosse Grietjie en Jôôst waarek zoeke en wier zij kokkin en hij lôôpbode op de baggerwaareke bij Van der Velde, Häbermann en Cükes.

Diensie opzegge

Zô kwam 't dà Grietjie Mijntjies gevroge had om mee te gaon naer Duitsland. Mijntjie vloog d'r zuster bekant om d'r nek omdà ze mee moch. Nou mos ze d'r diensie nog

opzegge. Ze vertelde 't eerst aan Neeltjies, de grôte maaid. D'r wier om zes uur gegete en Mijntjie mos geregeld schaole haole en brenge. Met de leste gang doch ze: "Nou of nooit!" Dus met een benepe stemmechie zee ze: "Mevrouw, ik wou u wà zegge, dà 'k hier vandaen gaot! Ik gao mè m'n zuster mee naer Duitsland. Volgende week, nae Oud en Nieuw gaon ze weer weg en dan gaot ik mee!" Mevrouw zee eerst niks . . . Zou dat muisie nog 'n staertie krijge? Dat hore me 'n aandere keer!

Hartelijk dank, Mevr. B. v. d. W. We zijn aareg benieuwd hoe 't vedder zal gaon!

Op onze website www.historie-sliedrecht.nl is ok aander verêênigingsnieuws te vinge, zôas deuze maand de stambôome van de families De Grôôt (nieuw), Aoldijk en Elsenær in de "Genealogische Grabbelton" en ok hêel veul fotoochies van 't raaisie naer Heusde...